

Hai Minh Tinh

Contents

Hai Minh Tinh	2
1. Chương 1	2
2. Chương 2	3
3. Chương 3	3
4. Chương 4	4
5. Chương 5	5
6. Chương 6	5
7. Chương 7	6
8. Chương 8	6
9. Chương 9	7
10. Chương 10	8
11. Chương 11	9
12. Chương 12	9
13. Chương 13	10
14. Chương 14	10
15. Chương 15	11
16. Chương 16	11
17. Chương 17	12
18. Chương 18	13
19. Chương 19	13
20. Chương 20	14
21. Chương 21	14
22. Chương 22	15
23. Chương 23	16
24. Chương 24	16
25. Chương 25	17
26. Chương 26	18
27. Chương 27	18
28. Chương 28	19
29. Chương 29	20
30. Chương 30	21
31. Chương 31	21
32. Chương 32	22
33. Chương 33	23
34. Chương 34	23
35. Chương 35	24
36. Chương 36	25
37. Chương 37	25
38. Chương 38	26
39. Chương 39	27
40. Chương 40	28
41. Chương 41	28

42. Chương 42	29
43. Chương 43	29
44. Chương 44	30
45. Chương 45	30
46. Chương 46	31
47. Chương 47	32
48. Chương 48	33
49. Chương 49	33
50. Chương 50	34
51. Chương 51	35
52. Chương 52	35
53. Chương 53	36
54. Chương 54	36
55. Chương 55	37
56. Chương 56	38
57. Chương 57	38
58. Chương 58	39

Hai Minh Tinh

Giới thiệu

Editor: Mr. Downer Thể loại: Hiện đại, đoản văn, vòng giải trí, song hướng ám luyện, muộn tao công x thoát tuyến thụ.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hai-minh-tinh>

1. Chương 1

Minh tinh thụ thăm mến minh tinh công, nhưng vì phải duy trì thiết lập cao lãnh không thể phá vỡ, chỉ có thể cùng công theo dõi nhau trên weibo.

Giao tình chỉ ở mức thỉnh thoảng like cho đối phương một cái.

Hai người không quen biết, không đụng nhau trong chương trình tạp kỹ, cũng không chạm mặt nhau khi đóng phim.

Thụ chỉ có thể mỗi ngày nhìn bảng xếp hạng tìm kiếm, quan tâm động thái của công, thấy scandal thì cắn răng, xem phim thì gào khen đẹp trai.

Màn hình điện thoại vẫn là bức ảnh bắt tay với công được chụp chính thức vào mấy năm trước.

Thụ yêu thích bấm like cho công. Có lần vừa vận cướp được cái like thứ 521, thế mà lỡ tay bấm back, chưa kịp chụp lại khiến cậu hối hận đến cắn răng nguyên một buổi tối.

*521 nghĩa là em yêu anh.

Mấy năm nay, thụ dày công bày ra những lần ngẫu nhiên thấy nhau ở sân bay, tình cờ gặp gỡ ở liên hoan phim, bất chợt chạm mặt ở khách sạn, nhưng liên tiếp thất bại.

Nản lòng thoái chí, vào một lần công chiếu đầu tiên bộ phim điện ảnh nào đó của mình, thụ mang khẩu trang đi xem.

Nào biết ở hàng cuối cùng, gặp phải quái nhân cải trang còn long trọng hơn cậu, rạp phim tối như mực còn đeo kính râm. Thụ cẩn thận theo dõi, chỉ thấy người kia đẩy kính đến sống mũi, lộ ra một đôi mắt đẹp dễ chân thành, trong lòng thụ kinh hãi!! Người này không phải công thì là ai vô đây!!!

2. Chương 2

Tuy rằng trong lòng ầm ầm như động đất, tâm hồn như muốn nổ tung tại chỗ, gần như muốn quỳ xuống đất cảm tạ hai ngày trước đã chia sẻ ảnh cá chép Koi bằng tài khoản phụ.

Nhưng vì thiết lập băng sơn, thụ không thể tiến lên chào hỏi.

Chỉ đành lạnh lùng lấy điện thoại di động ra, gõ năm mươi câu “Rốt cuộc nhìn thấy nam thần của ngộ rồi”, cộng thêm một tấm ảnh chụp trộm, rồi đăng lên tài khoản phụ, lúc này mới ổn định cảm xúc kích động đến nhanh chóng nghẹt thở của bản thân.

Cậu chăm chú nhìn nhất cử nhất động của công, thấy màn hình điện thoại của công sáng, công tập trung xem di động của mình.

Thụ đang chuyên tâm say mê ngắm thịnh thế mỹ nhan của công, thì thấy công cau mày đứng dậy, vội vã rời đi.

Thụ thất vọng mất mát, lúc này điện thoại di động rung lên không ngớt, người đại diện đã điện ba cuộc gọi nhờ trong lúc thụ đang mê muội sắc đẹp. Thụ gọi lại, chỉ nghe thấy người đại diện tan nát kêu gào: Ông cố tổ! Chú mù hay sao lại phát nhầm weibo hả!!! Muốn lên tít thì để anh kêu công ty giúp chú!!!

3. Chương 3

Minh tinh công khá sáng suốt khi rời đi, không quá nửa phút, một bên truyền đến tiếng người hô lên, gọi to tên thụ.

Thụ vội vàng co cẳng bỏ chạy, thoát thân ra khỏi đám đông đang mãnh liệt đuổi theo.

Người đại diện đưa xe đến dưới trung tâm thương mại, hốt thân xác tàn tạ của thụ.

Tin lá cải có hiệu suất cực cao ngay lập tức ra lò.

Minh tinh công là ai, tuổi còn trẻ đã nhận được vô số giải thưởng, người như vậy lại lén lút đến xem buổi chiếu đầu tiên của thụ.

Bây giờ cái gì cũng đều dính chút mùi bán hủ, gán ghép CP, khán giả lại thích như vậy, còn có thể tuyên truyền, nghe không vui tai hả.

Người đại diện phân tích rõ ràng mạch lạc.

Nhưng lại thức tỉnh thụ từ trong cơn hưng phấn, cậu nhất thời uể oải suy sụp, như vậy chẳng phải đang lợi dụng công sao, cậu không muốn.

4. Chương 4

Nhưng mà người đại diện hung hăng, tịch thu điện thoại di động, cắt mạng, để thụ bế quan, tu luyện diễn kỹ.

Thụ đóng phim không phải để thêm nổi tiếng, mà là vì giải thưởng, đề tài không phổ biến, thiết lập tính cách đặc biệt.

Đạo diễn hà khắc, thụ bị bên ngoài quảng cáo rùm beng là tiểu thịt tươi, cơ hội bắt được nhân vật rất nguy hiểm.

Không thể làm gì, thụ chỉ có thể bất đắc dĩ gặm kịch bản, mài kỹ năng diễn xuất.

Một tuần sau, thiên tân vạn khổ mượn được điện thoại di động của tiểu trợ lý, mới biết sự tình rốt cuộc đã biến thành cái dạng gì.

Fan CP đầu đá đến chướng khí mù mịt, video cắt nối biên tập, ảnh photoshop cùng fanfic dồn dập bốc lên.

Tên cậu và tên công mãi không rời khỏi bảng xếp hạng tìm kiếm.

Mà mình tinh công, đã năm ngày không phát weibo.

Văn phòng của mình tinh công cũng yên tĩnh như gà, chưa hề đi ra phát biểu bất kỳ ý kiến gì về chuyện này.

5. Chương 5

Thụ run sợ trong lòng, chỉ cảm thấy phía công im lặng bên ngoài, trên thực tế đã nổi giông gió bão.

Buổi tối cậu nằm mơ, mơ thấy công cao cao tại thượng, lạnh lùng như băng.

Ngón tay anh trở vào cậu, găm lên: Người đâu, mang cái đồ xấu xí thích gây sự chú ý này xuống.

Lúc này nhảy ra hai người mặc áo đen, nhấc thụ lên, kéo thụ đi càng lúc càng xa.

Thụ bừng tỉnh từ trong mộng, run lập cập trong chăn nửa ngày, mới mò tìm điện thoại bên giường, gọi cho người đại diện gào khóc.

Tại ông anh đó! Ngộ mới không phải đồ thích gây sự chú ý*!

*Từ gốc là , nhưng mình không hiểu nghĩa lắm, khi tìm trên tieba thì lại ra từ attention whore, dịch ra khá ba chấm nên mình chém đại. Bạn nào biết xin chỉ giúp mình. orz

6. Chương 6

Một tuần lễ sau, thụ đi thử vai, mặc dù nhiều ngày ngủ không ngon, viêm mắt thâm đen.

Nhưng lại bất ngờ phù hợp với thiết lập tính cách của bệnh nhân trong kịch bản.

Tâm tình thụ lên lên xuống xuống, đi vào diễn.

Lúc thử vai, thụ nắm lấy góc áo của chính mình, tiếng khóc nức nở bật ra.

Một tiếng gọi anh hai ơi, khiến người ngoài cũng đỏ vành mắt.

Diễn thử kết thúc, thụ vẫn còn nhập tâm, mặt lạnh mang khẩu trang, tìm một gian phòng vệ sinh, ngồi trên nắp bồn cầu, bụm mặt ầm ầm khóc đến hai mắt hồng như quả đào.

Thở dài, cậu muốn xé giấy chùi nước mũi, mới phát hiện không có giấy vệ sinh.

Thụ chợt thấy bi thương, khóc ồ lên, vừa mếu vừa gọi, giấy đâu!!!

Bấy giờ, bên cạnh bỗng nhiên quăng sang một bịch khăn giấy, âm thanh của thụ hoàn toàn ngừng lại.

Cậu nghe thấy một giọng nói quen thuộc êm tai, mỗi khi cậu ngủ không được đã quỳ liếm rất nhiều lần, thanh âm của công truyền đến từ sát vách: Không cần cảm ơn.

7. Chương 7

Không phải em, không phải như anh nghĩ đâu, em không phải là vì đi cầu không có giấy mới khóc. Em không phải thích gây sự chú ý, anh nghe em giải thích.

Thôi, thôi, không cần giải thích... Không bằng rút khỏi vòng giải trí đi, về quê bán hoa chăn bò nuôi vịt vậy, làm fanboy thật vất vả, lòng cậu mệt mỏi quá, muốn chết dễ sợ, có thể nhảy vô bồn cầu rồi dạt nước xả trôi đi không...

Làm tốt việc xây dựng tâm lý cho bản thân, lời được năm tờ khăn giấy, suy nghĩ sau khi hít mũi, cậu từ bỏ, tự giận mình mà long trời lở đất nhận ra.

Dù sao cũng là đồ thích gây sự chú ý rồi, thêm hình tượng thô hán cũng không sao.

Chờ sau khi công ở sát vách mở cửa rời đi.

Thụ mới cà rề đi ra khỏi nhà vệ sinh.

8. Chương 8

Người đại diện gọi điện thoại, hỏi cậu ở đâu.

Thụ nói em đang ở trên thiên đài.

Người đại diện kinh hãi, cậu ở trên thiên đài làm gì!

Thụ nói em đang do dự có nên nhảy xuống hay không, mang theo tín vật đính ước của em.

Người đại diện đi theo thụ nhiều năm, đã sớm quen với trạng thái thỉnh thoảng chập mạch của cậu.

Vô cùng lạnh lùng nói với thụ: Nhảy lầu hay ăn lẩu.

Thụ lưu luyến không nỡ mà dùng tờ giấy tín vật đính ước cuối cùng, rồi nhỏ giọng nói: Ăn lẩu, em có thể ăn hai đĩa thịt ba chỉ.

Một đĩa.

Vậy em chọn nhảy lầu.

Thêm năm cục tôm viên.

Thành giao!

9. Chương 9

Thụ không ăn cay được, nhưng không cay không vui.

Ở trong quán lẩu, miệng ăn thành khúc lặp xuống.

Sau đó lãnh khốc nghiêm mặt uống hai bình rượu Giang Tiểu Bạch.

Tiếp theo ôm điện thoại, làm ỏ ngồi chơi bên cạnh.

Trên bàn có người đại diện, còn có một số trợ lý, một đám người náo nhiệt ăn lẩu.

Chờ người đại diện phát hiện thụ im im từ rất lâu, trong tay còn dùng điện thoại di động, chuông báo động trong lòng điên cuồng vang lên.

Người đại diện hỏi: Cậu đang làm gì.

Thụ vẫn lãnh khốc nghiêm mặt như cũ: Vì đại đại đánh call*.

*Từ gốc là call, nghĩa là cổ vũ nhiệt tình cho ai đó, nếu bạn nào là fan kpop chắc biết fanchant hay quơ lightstick để cổ vũ cho ca sĩ ấy, đó là call. (Cảm ơn bạn plantofsky đã giúp mình giải thích từ này. ^^)

Người đại diện:??? Chú lại phát thần kinh cái gì đấy.

Về mặt thụ lạnh lùng, hai gò má ửng hồng vì say, cậu đi like một lượt tất cả những bài đăng chưa like trên weibo của công, sau đó yên tâm thoải mái ôm điện thoại di động ngủ thiếp đi.

10. Chương 10

Tạm thời không đề cập tới các loại sóng lớn do like tạo nên, thụ thông qua phỏng vấn, nhưng nhân vật không phải là vai em trai mà cậu thử kính.

Mà là bác sĩ chữa bệnh cho người em trai.

Tuy rằng không phải vai chính, nhưng cảnh diễn cũng rất nhiều.

Em trai khá nhỏ tuổi, thanh tú, không phù hợp với hình tượng của thụ.

Đạo diễn uyển chuyển giải thích, nhưng người đại diện rất tức giận, bởi vì diễn vai chính là một người mới, không lý nào để người có địa vị giang hồ như thụ làm nền cho ma mới.

Người đại diện nói với thụ không diễn.

Ai ngờ thụ nhớ đến chuyện tình cờ gặp công ở nơi thử vai.

Cậu hỏi, diễn viên chính là ai, ai diễn vai anh trai?

Người đại diện nói, là minh tinh công.

Thụ mừng như điên: Diễn chó! Trên trời rớt xuống đĩa bánh thì tại sao lại không diễn.

11. Chương 11

Bánh trên trời cũng đâu phải dễ ăn, cảnh diễn của thụ với người mới chiếm đa số, chỉ có đúng một cảnh với công.

Thời điểm đóng phim thì càng được sắp xếp không chung một chỗ, công quay ở tổ A, thụ quay ở tổ B.

Lúc thụ xong việc ăn cơm, công còn đang quay.

Thụ về khách sạn, phòng cậu ở cuối tầng ba, công ở đầu tầng hai.

Buổi tối đạo diễn mở liên hoan, lúc thụ tham gia thì công không tới, lúc công tới thì thụ đau bụng.

Thụ mãi không gặp được công, thể chất xui xẻo bắt đầu phát huy tác dụng.

Hai người ở tổ quay nửa tháng, nửa mặt nhau cũng không thấy.

12. Chương 12

Giữa trưa, thời tiết rất nóng, nhưng bởi vì quay phim ngoài trời, thụ vẫn phải mặc áo blouse trắng.

Cậu mang theo gương mặt xanh trắng đi bỏ trang, lau mồ hôi chảy khắp trên trán.

Rốt cuộc chờ đến khi quay xong, thụ văng đầu hoa mắt, ngồi phịch trên ghế làm cá mắm.

Trợ lý gọi thụ đến xem cảnh quay, thụ kéo ra một nụ cười yếu ớt.

Trợ lý hỏi, thấy như thế nào.

Thụ nói: Nóng, muốn ăn kem.

Chờ đến tối, thụ về khách sạn, nhìn thấy trên cửa phòng mình có treo một cái túi nhỏ.

Cậu lật qua lật lại, một đồng đá giữ lạnh một hộp kem Tám Hí

Đây là vị sầu riêng.

13. Chương 13

Kem Tám Hỉ mùi vị khác nhau được đưa tới thật nhiều ngày.

Ban đầu, thụ ăn rất vui vẻ, sau đó muốn biết là ai cho.

Thụ nhờ trợ lý đi rình người.

Kết quả, từ bên trong tấm hình tự sướng đạt mười điểm về nhan sắc mà cậu đăng trên weibo, người đại diện ma quỷ của thụ cũng sờ phát hiện, cậu béo.

Đuổi giết tới đoàn phim, không những ngăn chặn hành động của thụ lại, kem Tám Hỉ mỗi tối còn bị người đại diện tịch thu.

Giương mắt nhìn người đại diện ném kem Tám Hỉ.

Ném hai lần Tám Hỉ, tối ngày thứ ba, kem không thấy xuất hiện.

Ngày thứ tư, công xuất hiện.

14. Chương 14

Công xuất hiện ở trường quay, tự bỏ tiền túi mời đoàn phim dùng đồ uống ướp lạnh, ăn kem, cộng thêm sushi và một số bánh ngọt.

Thụ vừa kinh ngạc khi thấy công xuất hiện, vừa vui vẻ khi có đồ ăn.

Một cặp mắt mong mong chờ chờ, nuốt nước miếng rồi lại nuốt nước miếng.

Cậu nhìn thấy trợ lý tóc tai xơ xác trở về, nhanh chóng kéo người hỏi: Đồ ăn đâu?

Trợ lý rất là khổ sở nói: Bên kia nói, đồ ăn không đủ, để lát nữa em quay lại.

Thụ ngẩn người, chậm rãi ồ một tiếng.

Cậu không có ngọc, cũng biết đây chỉ là cái cơ.

Công có lẽ, chính là... Không chuẩn bị một phần cho cậu.

15. Chương 15

Thụ cúi đầu xem kịch bản, rồi lại ngẩng đầu nhìn sang một đầu khác của trường quay.

Người mới đóng vai em trai có lẽ rất thân quen với công, hai người ngồi chung một chỗ, đầu kề bên đầu, công còn nở nụ cười.

Công còn xoa đầu người mới.

Thụ nhíu mày, nói với trợ lý, đưa điện thoại di động đây.

Trợ lý vội vàng lắc đầu, người đại diện đã phân phó, tuyệt đối không cho thụ chạm vào điện thoại di động.

Thụ trầm mặt, ngữ khí nghiêm túc: Đưa đây.

Trợ lý chưa từng thấy dáng vẻ này của thụ, đành phải ngoan ngoãn giao nộp điện thoại di động.

Thụ xoạt xoạt hai lần, hủy like, cũng xóa bỏ tám ảnh chụp trộm trên weibo.

16. Chương 16

Trợ lý run sợ trong lòng, nhận lại cái điện thoại, liếc mắt nhìn tài khoản.

Có chút cạn lời: Hóa ra anh dùng tài khoản phụ, làm tui sợ muốn chết.

Xóa bỏ là trong tài khoản phụ, chia sẻ lại cái weibo chụp trộm đăng trên tài khoản chính, cậu không dám lên tài khoản chính.

Bỏ like, cũng là like của tài khoản phụ.

Hai lần dùng nhầm tài khoản chính trước đây, vừa phát weibo vừa bấm like.

Gây ra không ít chuyện.

Lần này cẩn thận từng li từng tí một, đổi thành tài khoản phụ, công sẽ không biết, cậu cũng được trút tâm trạng, nhất cử lưỡng tiện.

Nhưng mà trong lòng vẫn có chút buồn, cứ như vậy bấm bấm.

17. Chương 17

Cảnh quay ngày hôm nay là diễn cùng công, lời kịch của thụ rất đơn giản, chỉ cần báo cho công, em trai nhất định phải nằm viện chữa trị là được.

Sau đó hai người phát sinh xung đột, anh trai nắm cổ áo của bác sĩ chất vấn, thụ phải diễn thật ảm đạm, truyền tải được tình yêu thâm trầm với em trai.

Nhưng mà so với trước đây vô cùng thuận lợi, lần này có thể nói là cho thụ ăn hành, không chỉ nói sai lời thoại, tâm trạng cũng không đúng.

Đạo diễn mặt đầy sát khí hô ngừng, vẫy tay nói thụ: Đại ca! Đó là người thân bệnh nhân của cậu, chứ không phải kẻ thù, ánh mắt hiền lành một chút coi!

Công tựa như cười mà không phải cười, thụ đỏ mặt nói xin lỗi với đạo diễn.

Lần quay thứ hai, lại bị kêu ngừng.

Lần này là tâm trạng của công không được.

Đạo diễn cảm thấy hận kỳ bất tranh*: Xảy ra chuyện gì thế hả, hai người đang diễn biệt ly sao, đừng có yêu hận đan xen như vậy, ok!

*Hận kỳ bất tranh: Cảm thấy tức giận cho người đang ở cảnh ngộ thua kém, nhưng lại không muốn chống lại.

18. Chương 18

Một cảnh phải quay mấy lần, không phải thụ không đúng thì là công không ổn, đạo diễn chỉ có thể kêu dừng, quay những cảnh khác trước.

Chờ quay xong, đạo diễn đi tìm thụ, hỏi thụ, có phải luyện tập không đủ, có muốn cho cả hai một chút thời gian hay không.

Đừng nên lãng phí thời gian của mọi người.

Giữa hai người đã xảy ra chuyện gì, dư luận xôn xao trước đây là thật.

Dù là thật hay giả, cũng đẹp qua một bên cho tôi.

Thụ nghiêm mặt buồn bã nghe giáo huấn, chuẩn bị tiếp tục nghiên cứu kịch bản, nhưng lại có một trợ lý đến mời.

Là trợ lý của công.

19. Chương 19

Cậu được mời tới xe bảo mẫu* của công, cửa vừa mới kéo ra, nhìn thấy công tay phải cầm kịch bản, tay trái chống cằm, mờ mắt nhìn về hướng thụ.

*Xe bảo mẫu thường là loại xe có 7 chỗ trở lên, thích hợp cho các ngôi sao ăn uống, nghỉ ngơi, hóa trang trong xe.

Trái tim nhỏ của thụ mạnh mẽ đập hai lần do dính thính, ánh mắt vội vàng tránh né, sợ mình bị xấu mặt.

Cậu đoán công tìm cậu đại khái là muốn diễn tập, tìm kiếm sự ăn ý.

Ai ngờ, công chỉ chậm rãi mở cửa tủ lạnh trong xe.

Tất cả đều là kem đủ loại nhãn hiệu.

Thụ có chút ngu ngơ: Hà...

Công hất cằm lên: Em muốn ăn loại nào, tôi đều có.

Thụ không chút nghĩ ngợi: Tám Hỉ.

Công ầm đóng cửa tủ lại: Không có Tám Hỉ!

Thụ: ...

Nói vậy, em nhìn thấy vị sầu riêng kia.

20. Chương 20

Thụ không ăn kem, nhưng cảm xúc vui vẻ trong những hộp kem xuyên qua xuyên lại, ngọt ngào đến ê răng.

Cậu muốn hỏi nhưng lại không dám hỏi, thiên sứ nhỏ mỗi buổi tối có phải là công không.

Nhớ đến hai đêm ném kem Tám Hỉ bị công phát hiện.

Thụ hận không thể phóng đến đánh nhau với người đại diện.

Ông anh dám vứt Tám Hỉ mà nam thần ngộ đưa?!

Cậu cảm kích bản, vẻ mặt phức tạp, lại nhìn ánh mắt công, trong lòng khóc rống.

Nam thần, em đã không bảo vệ cẩn thận Tám Hỉ anh đưa, lại cho em thêm một lần nữa, được không!

21. Chương 21

Tuy rằng diễn biến trong lòng thụ cuộn cuộn, nhưng trên mặt cậu khá nhẹ nhàng như gió thổi mây trôi, chỉ nói: Không có cũng không sao, Haagen-Das cũng không tồi.

Trái phải gì cũng là của nam thần đưa, đều được.

Ai ngờ không biết câu này đã chọc trúng vào điểm G nào của công.

Công dữ dằn: Không muốn Tám Hỉ?

Thụ:...

Vậy nên... Đây là giống như chọn anh hay chọn thằng kia?

Cứu anh hay cứu mẹ em?

Này là hệ thống bài võ gì? Làm sao trả lời? Có thể để nam thần chờ một chút được không, em đi tra Tri Hồ*, ngay lập tức trở về.

*Tri Hồ (zhihu.com): Một trang web dịch vụ hỏi đáp giống như Yahoo Answers hoặc Quora.

22. Chương 22

Thụ nghiêm mặt đờ như gỗ thật lâu, không hề trả lời, cậu quyết định không nên nói chuyện.

Nói nhiều sai nhiều.

Thụ đột nhiên đứng dậy, kết quả rầm, đụng đầu vào nóc xe.

Âm thanh kia hù công đến nỗi anh làm rớt kịch bản trong tay.

Thụ ôm đầu, khom người đến trước tủ lạnh, moi ra một hộp kem Tám Hỉ.

Sau đó trở lại đối diện với công, mở nắp hộp, ăn một miếng.

Công không lên tiếng, chỉ nhìn thụ chằm chằm.

Thụ chịu đựng áp lực từ ánh mắt của anh, ăn xong nửa hộp Tám Hỉ, rồi mới chậm rì nói: Người đại diện không cho em ăn, nói em mập.

Mập, sẽ không có fan thích em.

Cậu nhìn trộm công, phát hiện khóe miệng của công có ý cười, thấy cậu nhìn sang, lập tức dè xuống.

Nghiêm mặt như muốn an ủi cậu: Bây giờ trông em rất tốt, quãng thời gian trước tương đối mập.

Thụ: ...

Đau lòng quá man.

Công: Cũng khá đáng yêu.

23. Chương 23

Bầu không khí bất chợt yên tĩnh, thụ ngậm lấy cái muỗng ăn kem, trông có chút ngu ngốc.

Nét mặt của công dường như trở nên kém đi, anh đột nhiên muốn thụ xuống xe, để thụ trở lại quay phim.

Thụ lập tức nắm lấy tay vịn ghế ngồi: Chờ chút! Em chưa ăn xong!

Công mở miệng: Thế thì em ngồi đây ăn đi, tôi đi xuống!

Thụ:???

Có phải ngộ nói sai cái gì không?

Còn chưa kịp phản ứng, đã thấy công cầm kịch bản nhảy xuống xe.

24. Chương 24

Đến lần quay thứ hai, trạng thái của thụ tốt hơn hẳn, công cũng vậy.

Hai người quay ba, bốn lần là qua.

Sau khi diễn xong, thụ nhìn công tiếp tục đóng chung với người mới.

Một vai si tình triền miên, Đức quốc cốt khoa*.

*Đức quốc cốt khoa: Thường được sử dụng bởi cư dân mạng để trêu chọc hoặc ám chỉ những người bị brother/sister complex, bắt nguồn từ một đoạn tình yêu loạn luân giữa hai anh em ruột.

Thụ hừ hừ, giơ tay chụp trộm.

Toàn bộ phương hướng, góc độ, xong còn cắt bỏ luôn cả người mới.

Lần này cậu đã có kinh nghiệm, đăng lên tài khoản phụ. Cực kỳ khôn khéo, không có gây chuyện.

Nhưng mà người tính không bằng trời tính, tài khoản phụ của cậu không biết tại sao lại được blogger theo dõi, không ngừng chia sẻ, còn nhân cơ hội tuyên truyền cho bộ phim, mọi người đều biết.

Thụ bối rối, tài khoản phụ này tương đương với nhật ký thầm mến! Đột nhiên bị lộ, làm sao bây giờ!

25. Chương 25

Thụ chỉ mừng bên trong tài khoản phụ không có bất kỳ tấm hình nào có thể phơi bày thân phận của cậu, nhiều lắm thì bị nghi ngờ là fan của công trong đoàn phim mà thôi.

Không có chuyện gì, không có chuyện gì, thụ cố gắng an ủi bản thân.

Buổi tối, bởi vì chuyện tài khoản phụ nên lại bị người đại diện dạy dỗ cho một trận, thụ khắ khắ góc chăn, không dám cãi lại.

Chờ người đại diện rời đi, thụ nằm trên giường nhớ lại chuyện ban ngày, càng nhớ càng vui vẻ.

Nghĩ đi nghĩ lại bèn thấy đói bụng.

Đứng dậy mặc quần áo, lén lút xuống lầu muốn đi mua mì. Đúng lúc va phải công vừa quay phim xong trở về.

Công nhìn quần áo trên người thụ, phía dưới mặc quần cộc, chân đi dép lười, trang điểm lười lếch thếch, nửa ngày mới hỏi một câu: Đi đâu?

Thụ cứng người, trong lòng hoàn toàn chỉ muốn tìm một cái lỗ để chui vào, nhưng vừa nghe thấy câu hỏi của đối phương, chỉ mong manh thở nhẹ nói: Đi chết.

26. Chương 26

Bạn thụ muốn đi chết của chúng ta được công mang trở về phòng, trong phòng công ở có một nhà bếp nhỏ, bình thường trợ lý trở về đều mua thêm đồ ăn.

Nguyên liệu nấu ăn trong tủ lạnh không thiếu gì cả.

Thụ cực kỳ ước ao ghen tị, công vào buồng tắm không bao lâu, thay một bộ quần áo đi ra, thấy thụ còn đang ngồi xồm trước tủ lạnh, có chút kỳ quái hỏi: Không muốn ăn?

Thụ quay đầu lại, trong nháy mắt bị một nhát chí mạng.

Keo xịt tóc trên đầu công được rửa đi, sợi tóc ẩm ướt buông xuống, trên người mặc áo choàng ngủ, lộ ra một mảng lớn cơ ngực.

Thụ lấp ba lấp bắp: Không không, chỉ là... Trong lúc nhất thời chưa nghĩ ra, muốn muốn muốn ăn cái gì.

Một giây sau, cậu thấy công mở to hai mắt, nhanh chóng đi tới chỗ cậu, một tay nhấc cằm của cậu lên.

Thụ đặt mông ngồi ra sau, hơi có chút luống cuống, phát triển này hình như có chút nhanh thì phải, cậu nên nhắm mắt hay là chu mỏ đây?

Ngay sau đó, cậu nghe thấy công nói: Em bị chảy máu mũi.

27. Chương 27

Sau năm phút, trong lỗ mũi thụ nhét cục giấy, nét mặt không thay đổi đứng trước cái nồi, chờ nước sôi.

Cậu nhìn từng bọt nước bốc lên rồi lại vỡ tan, bị thương chẳng khác gì trái tim của cậu.

Tan nát cùng nhau, mang theo những giọt máu mũi chảy ào ào đáng xấu hổ kia.

Còn có lòng tự trọng đã chết của cậu.

Bỗng nhiên, âm thanh của công vang lên ở đằng sau: Biết mì để ở đâu chứ?

Thụ lắc đầu.

Công chỉ tú trên cùng.

Thụ ngẩng đầu nhìn lên, gói mì sợi không những đặt ở trên nóc tủ cao nhất, hoàn toàn tràn đầy ác ý, mà còn được dựng thẳng đứng lên, để dựa vào tận trong cùng.

Không nhìn kỹ, đúng là sẽ không phát hiện được.

Thụ suy nghĩ một chút, trợ lý của công thật sự không biết cách làm việc, tại sao có thể để ở vị trí không tiện tay cho nam thần cơ chứ!

Vì vậy thụ hơi nhón chân, dễ như ăn cháo, lấy xuống gói mì đặt ở vị trí cực cao kia.

Xoay người nhìn, chỉ thấy sắc mặt công vô cùng sai trái, anh dựa vào cậu rất gần, tay nhấc giữa không trung, dáng vẻ chưa kịp gờ lên, nhưng lại không cách nào thả xuống.

Công: ...

Thụ:???

28. Chương 28

Mức mì ra khỏi nồi, mỗi người một phần. Công thụ ngồi khoanh chân đối mặt nhau.

Thụ đang hoàng ăn mì, ra sức khống chế con người của mình không được bay nhảy lung tung.

Ví dụ như không nên nhìn cái áo choàng ngủ gần như không hề che đậy được gì của công, cùng với đầu vú phần nộn kia.

A...

Mũi hình như có hơi nóng nóng.

Thụ xì xụp húp một hớp nước mì, rồi mới thỏa mãn liếm liếm môi.

Vừa nhấc mắt thì phát hiện công đang nhìn cậu, thụ theo bản năng hỏi: Sao thế?

Công yên lặng đưa một tờ khăn giấy.

Thụ: ...

Mỗi lần cứ làm chuyện mất thể diện trước mặt nam thần, ngộ có phải đã hết thuốc chữa.

29. Chương 29

Ăn khuya xong, thụ tự giác đi rửa chén.

Từ phòng bếp đi ra, phát hiện công ngồi trên ghế sofa, đang xem phim.

Vai chính là công đóng, diễn vai nhân vật phản diện bi kịch.

Một thân hồng y, tóc dài như mực, phong độ nhẹ nhàng xuất hiện, đã từng được người ta làm thành GIF*, điên cuồng chia sẻ trên weibo.

*GIF là định dạng file ảnh động.

Bởi vì nhân vật này, công được khen là mỹ nam XXXX năm khó gặp.

Thụ lén lút nhìn nét mặt của công, phát hiện đối phương rất nghiêm túc.

Có lẽ là đang nghiên cứu phim mình đóng trong quá khứ, tìm ra những điểm còn thiếu trong diễn xuất.

Công không hổ là công, ngay cả thời gian nghỉ ngơi cũng nghiêm túc như vậy!

Thụ đang mê mẩn, chợt nghe thấy công hỏi: Thế nào?

Thụ giật mình một cái, lập tức ngồi nghiêm chỉnh, phân tích từ góc độ điện ảnh đến góc nhìn của nhân vật, nhận xét cảm xúc cùng kỹ năng diễn xuất mạnh mẽ của công mà cậu cảm nhận được, thậm chí lực mười phần, có thể nói là vô cùng kiểu mẫu.

Nhưng rốt cuộc công chỉ chống đầu nửa ngày, có chút không vui lắm. Anh chờ thụ nói xong, chỉ hỏi một

câu: Nhìn tôi đẹp mắt không?

Thụ: Đẹp!

Lúc này công mới giống như thỏa mãn, anh nở nụ cười.

30. Chương 30

Tuy rằng không tìm được manh mối, nhưng công vui vẻ là tốt rồi.

Ai ngờ chốc lát sau công nói, bụng khó chịu.

Thụ kinh hãi, cậu nấu mì có vấn đề.

Thụ nhảy dựng lên, nói muốn xuống lầu mua thuốc, nhưng công chỉ dựa vào ghế sofa, làm biếng xua tay: Ăn no thôi, không cần mua thuốc.

Sau đó công thấy thụ một mặt mờ mịt, trực tiếp cầm lấy tay thụ, đặt lên bụng của mình: Em xoa xoa cho tôi là tốt rồi.

Con người của thụ rung mạnh, quả thực bị kinh sợ đến mức hồn vía lên mây.

Cậu run tay xoa nhẹ dạ dày cho công khoảng mấy phút, rồi rút tay lại, trong lòng tràn đầy ý nghĩ muốn chạy trốn khỏi căn phòng này, không thôi hạnh phúc vui sướng sẽ làm cho cậu chết ngất.

Ai ngờ, công nắm lấy cổ tay cậu, thả lên trên bụng dưới của anh: Chỗ này, cũng không thoải mái.

31. Chương 31

Bàn tay tiểu thụ của chúng ta run rẩy, cậu nhìn công nằm xuống, gối đầu lên một bên chân của cậu.

Thụ nhìn thấy khuôn mặt đẹp vô cùng của công cọ cọ trên đùi mình.

Nói với cậu: Em xoa nhiều thêm một lúc nữa đi.

Thử hỏi làm sao nhịn!

Nhịn nữa không phải người Trung Quốc!

Thụ đờ nào, xoa nhẹ cho công.

Thử pháp mềm nhẹ, một mặt hiền lành. Xoa nhẹ bụng cho công nửa ngày, cậu vừa xoa vừa nghĩ, công thật đáng yêu.

Ăn no rồi xin xoa xoa, thật cute nha.

Công: ...

32. Chương 32

Thế là buổi tối ngày hôm đó không xảy ra chuyện gì.

Thụ vui vẻ trở về phòng, một đêm ngủ ngon.

Quay phim ngày hôm sau, trạng thái của cậu không tồi.

Lúc người mới khóc òa đến thăm thương, cậu tựa như đã quên mất điều gì, ôm người mới vào trong ngực, đau lòng đầy đầy mắt, nét mặt ảm đạm.

Biết rõ sự thật, cũng không dám nói cho em trai, rằng người anh đã qua đời từ lâu.

Em trai không nhớ rõ, cũng tốt.

Diễn xong về khách sạn, thụ cúi đầu, lấy thẻ ra để mở cửa, nhưng khi ngẩng đầu bỗng nghe thấy một tiếng bịch.

Một cánh tay đến từ phía sau, lướt qua bên người cậu, đặt trên cửa.

Thụ dè dặt quay lại, thấy công cười đầy đắc ý, khuôn mặt dựa vào cậu rất gần: Mời tôi ăn mì nào.

Thụ gian nan cầu đường sống trong khoảng cách chật hẹp giữa công cùng cánh cửa, hận không thể co mình

lại thành một con chim cú.

Nhưng mà chiều cao không chênh lệch nhau mấy, không thể tránh khỏi, thụ chỉ có thể thở vào mặt công, nhỏ giọng nói: Em... Người đại diện của em ở còn ở bên trong.

Công: ...

33. Chương 33

Hai người giằng co chưa xong, cánh cửa ở sau lưng bỗng nhiên được mở ra.

Thụ bất cẩn, ngã ra sau, công vội vã đưa tay ra đỡ eo, muốn ôm lấy cậu.

Ai ngờ thụ lão đảo, ngược lại bám được vào tường đứng vững vàng, công vấp phải thảm trải sàn, cả người đo đất.

Người đại diện cầm điện thoại có chút mờ mịt.

Chỉ nhìn công quỳ sấp mặt trên thảm, nửa ngày chưa thấy bò dậy.

Còn thụ một bước nhào tới bên cạnh công, liên tục hỏi anh có sao hay không, thấy công vẫn nằm trên mặt đất, thân thể bất động, nhưng tay chạm rai bùm mặt, cũng không trả lời.

Thụ chỉ có thể xoay người công lại, mạnh mẽ ôm eo, bế công như bế công chúa đặt lên giường.

Công từ đầu đến cuối bùm mặt không nói gì.

Người đại diện thần thờ nhìn nghệ sĩ dưới tay mình quay tới quay lui, nhào người trên đầu gối của công, hoảng đến độ muốn nhanh chóng khóc lên.

Người đại diện: ...

34. Chương 34

Khó khăn lắm công mới chịu phản ứng lại cậu, nhưng công chỉ liếc mắt nhìn thụ, đỏ mũi đi ra ngoài.

Thụ vừa định đuổi theo, đã bị người đại diện kéo lại: Đi đâu đi đâu! Ngồi xuống cho anh!

Thụ bắt đắc dĩ, vể mặt đau khổ ngồi trở lại trên giường.

Người đại diện khoanh hai tay, bắt đầu lên lớp.

Dạy dỗ một trận, cuối cùng cũng vào trọng điểm.

Có một chương trình cần tham gia, người đại diện đã bàn bạc với đạo diễn, sắp xếp lịch trình.

Vừa vặn cảnh quay của cậu cũng không nhiều, ngày mai quay xong sẽ rời đi.

Thụ kinh hãi: Nhanh vậy?!

Cậu với công vừa mới bắt đầu thôi đó!

35. Chương 35

Dù không tình nguyện, nhưng thụ vẫn phải hoàn tất việc quay phim.

Chờ đến tối quay xong thì cũng đã mệt lử, thụ hỏi trợ lý, công ở bên kia đã quay xong chưa.

Trợ lý nói, đã xong lâu rồi.

Thụ gật đầu, để trợ lý thu dọn đồ đạc, cậu đến phòng công tìm anh.

Gõ cửa một lúc, không ai ra mở cửa.

Thụ chưa từ bỏ ý định, tiếp tục gõ.

Lúc này, một bên cửa phòng mở ra, là trợ lý của công, hỏi: Thầy ấy đi ra ngoài ăn đêm với diễn viên chính rồi, chắc lát nữa mới trở về, anh có chuyện gì không?

Thụ đơ mặt lắc đầu.

Không sao.

Không có chuyện gì.

36. Chương 36

Thụ có chút dờ dẫm trở về phòng, trợ lý bận bịu trước sau.

Bống, thụ hỏi: Có thể mượn nhà bếp khách sạn dùng một lát được không?

Trợ lý:???

Nửa tiếng sau, thụ cẩn thận từng từng li từng tí, cất mì trứng nấu với thịt giảm béo cùng cải xanh vào trong hộp giữ ấm mới mua.

Sau đó dùng một cái túi bọc hộp giữ ấm, treo trước cửa phòng công.

Cậu nghĩ, có thể công sẽ không muốn ăn.

Chắc anh đã ăn no ở bên ngoài.

Nhưng công từng nói với cậu, cậu làm sao có thể không cho, tuy rằng không đúng lúc. Dù sao, cậu cũng sắp đi rồi.

Chờ lần sau gặp lại, không biết là khi nào.

37. Chương 37

Chương trình mới là một show thực tế, thụ tham gia với tư cách là khách mời đặc biệt.

Lúc cầm được kịch bản, tổ chương trình yêu cầu thụ hỗ động với tiểu thư A.

Hậu kỳ sẽ cắt ghép một chút hường phần cho bọn họ, xào nấu CP.

Thụ nhìn kịch bản, thấy nội dung bên trong là xoa đầu, vuốt mặt cùng làm dấu tay hình trái tim.

Tuy trong lòng không muốn, nhưng vẫn phải làm.

Chung quy đây là hiệu quả của tổ chương trình, cậu đành phối hợp.

Quay chương trình kia xong, không bao lâu sau, scandal của cậu cùng tiểu thư A đã được lên bảng xếp hạng tìm kiếm.

Fan CP của cậu và công kê trời trách đất, còn fan riêng của cả hai thì chê cười.

Tài khoản chính của thụ làm mới trạng thái của công, người kia cũng rất ít cập nhật từ khi vào đoàn phim.

Chỉ có duy nhất một status, là ảnh chụp quảng cáo quần áo.

Cậu suy nghĩ một chút, vẫn nên cho fan CP cảm thấy một tia hi vọng, nhờ đâu fan CP chạy hết, cậu biết đi đâu tìm hàng để thăm.

Chia sẻ lại kèm theo một trái tim, cậu thở dài.

Rời đi nhanh quá, ngay cả WeChat của công cũng chưa thêm, xin người đại diện thì ổng cũng không cho.

Hồn vờ lơ.

38. Chương 38

Khó khăn lắm lịch trình mới bớt dồn dập, thụ quyết định tối nay ngủ sớm.

Vừa mới đắp mặt nạ nằm xuống, chợt nghe thấy tiếng chuông.

Là số lạ.

Thụ từ chối, lại vang lên, lại từ chối. Không còn tiếng chuông, nhưng có tin nhắn đến.

Lời ít ý nhiều: Nhận điện thoại.

Thụ hỏi: Ai vậy?

Bên kia gửi tới một tin nhắn MMS*, trong hình là một tô mì, hơi trương sánh lên, trông có vẻ ăn không ngon.

*MMS: Là dịch vụ cho phép gửi và nhận các bản tin đa phương tiện (bao gồm chữ viết, hình ảnh, âm thanh, đoạn phim ngắn) từ máy điện thoại di động của mình đến các số điện thoại khác.

Sau đó, mì được người động đũa, rõ ràng ăn được một nửa, rồi mới chụp xuống.

Thụ nhìn tấm hình, những nụ hoa nhỏ đâm chồi trong lòng kia, bất chợt nở rộ.

39. Chương 39

Sau khi đến địa điểm đã hẹn, thụ cởi mũ, sửa sang tóc tai lại một chút, thoa thêm tí son môi, mang khẩu trang.

Công hẹn gặp mặt cậu ở một quán cafe phim tư nhân.

Do bạn bè mở, tính bảo mật không tồi.

Thụ đi vào nói tên, được dẫn vô bên trong, số phòng 419*.

*Dành cho bạn nào không biết thì 419 đọc bằng tiếng anh nghe giống for one night, tức là tình 1 đêm đấy. QwQ

Nét mặt thụ đỏ ửng khi thấy ba số này, cậu đẩy cửa vào, công đã ngồi ở bên trong từ lâu, chờ cậu tới.

Công vẫy tay với cậu, ra hiệu cho cậu đến chỗ anh. Thụ nghe lời đi qua, ai ngờ công tháo khẩu trang của cậu xuống, dùng sức nhéo hai má của cậu.

Công: Chưa chào hỏi đã đi, không nhận điện thoại của tôi, còn chơi đùa với tiểu thư A, gần đây em chẳng cún quá nhỉ!

Thụ: Đau đau đau đau đau em!

40. Chương 40

Không dễ gì công mới chịu buông tay, thụ bưng má chậm rãi ngồi xuống một bên: Em có chào mà, chỉ là lúc đó anh không ở đây.

Công vẫn bất bình như cũ: Để lại một tô mì rồi đi?

Thụ: Không phải vậy... Mời anh với người mới ăn cơm?

Công cau mày: Mắc mớ gì đến cậu ta?

Thụ: ...

Công: Em còn muốn mời cậu ta ăn cơm?!! Mì em đưa chỉ có mình tôi mới có thể ăn!

Thụ: ...??!!!!

41. Chương 41

Thụ lấp ba lấp bắp, nửa ngày không nói nên lời.

Ý công là gì, mạnh bạo thổ lộ hả? Nhỡ như cậu hiểu lầm thì làm sao bây giờ, có muốn hỏi rõ ràng không, ôi chu cha công tức giận đến nổi gò má đỏ chót, đáng vẻ trợn to hai mắt thật đáng yêu, người ngộ thích quả thật đẹp mắt nhất.

Công thấy thụ im lặng không nói, trong lòng càng kêu gào: Em sẽ không phải đùa mà thành thật đi, cậu ta có gì tốt chứ.

Công cố gắng suy nghĩ một chút, quyết định đề tiện công kích người mới: Trông trắng bóc, thấp tẹt, mặt mũi non choẹt, không đáng tin, với ai cũng cười hì hì, nhìn là biết rất hoa tâm.

Thụ không nói lời nào, chỉ cười không dứt.

Công càng giận, anh đứng lên, có chút muốn đi về.

Cũng chưa đến một giây, công lại ngồi xuống, ôm máy tính tức giận nói: Đừng cười, lại đây chọn phim.

42. Chương 42

Chọn tới chọn lui, một bộ rồi một bộ, thụ muốn xem tác phẩm đầu tay của công.

Đó là một bộ phim học đường, công đóng lúc mười bảy tuổi.

Công ra về từ chối, chọn một phim kinh dị.

Còn cố ý tắt đèn, xây dựng bầu không khí. Kết quả, hai người ngồi ngay ngắn mãi đến khi hết phim, không phát sinh bất kỳ va chạm nào.

Càng không có nhào vô lồng ngực trong truyền thuyết, nhân cơ hội an ủi.

Công muốn chửi người, muốn mắng phim Hàn xềng.

Ai ngờ thụ rất hào hứng, vui vẻ nói: Bây giờ chúng ta có thể đổi phim coi rồi.

43. Chương 43

Thụ được toại nguyện nhìn thấy công tuổi mười bảy.

Ở độ tuổi vui vẻ hồn nhiên, có thể búng ra sữa, một cái nhú mày hay một nụ cười của công đều giống như mang theo tia sáng, cất giấu ánh sao.

Thụ đang coi chăm chú không chớp mắt, bỗng nghe thấy công ở bên cạnh nói: Đẹp như vậy hả, người thật không đẹp bằng?

Thụ gấp rút giơ tay lên tỏ vẻ vô tội: Người thật cũng rất đẹp trai.

Công nhú mày: Vậy tại sao em chỉ nhìn trong phim mà không nhìn tôi?

Thụ dời tầm mắt: Anh trong phim, sẽ không nhìn em chăm chăm...

Công:?

Thụ: Như bây giờ, em vẫn sợ anh nhìn em...

Công: Tại sao không thể nhìn, tôi sẽ ăn em chắc?

Thụ đỏ mặt lắc đầu: Em sợ em ăn anh.

44. Chương 44

Công nhìn chăm chăm thụ đang đỏ bừng mặt, đột nhiên nắm lấy tay thụ, đè người trên sofa.

Giống như hải lòng, công thấp giọng nói: Cuối cùng cũng coi như thành công được một lần.

Thụ: Em...

Công: Suyt, đừng nói chuyện.

Thụ: ...

Phim kết thúc, màn hình tối lại.

Trên màn ảnh trơn nhẵn phản ánh hai bóng người trùng điệp trên ghế sofa.

Đèn không tắt.

Giường không có.

Chỉ có người ngủ.

45. Chương 45

Ngủ được một nửa, công mang thụ đang lưng mõi eo run về nhà ngủ tiếp.

Màn trên bàn ăn, màn trong phòng ngủ.

Công vùi đầu gian khổ cày cấy, mần qua mần lại thụ.

Thật vất vả vớt thùng rác được một hộp đựng bao, mới coi như xong việc.

Kết quả, thụ nhân lúc công xuống lầu mua thuốc, trốn trong nhà vệ sinh không chịu đi ra.

Công cầm thuốc mỡ muốn đi vào giúp cậu tắm rửa, đương nhiên bị cự tuyệt ở ngoài cửa.

Thụ ngồi xổm trong bồn tắm, cái mông đau thấy sợ.

Không chỉ vừa hồng vừa sưng, còn có cái gì đó chảy ra từ bên trong.

Cậu đỡ trán, không ngừng suy nghĩ tại sao mọi chuyện đột nhiên lại biến thành như vậy.

Cậu tỏ tình rồi?

Không có.

Hôn nhẹ?

Cũng không có.

Trực tiếp vô chủ đề ngủ?? Ngủ?! Ngủ?!!!

Cậu ngủ với nam thần rồi???

46. Chương 46

Phiền phiền nhiều nhiều, thật vất vả đỡ thắt lưng tắm rửa.

Thụ vừa mới mở cửa phòng tắm, đã bị công đang ngồi xổm canh giữ ở ngoài cửa ôm eo bế lên, nhẹ nhàng đặt xuống giường.

Thụ thấy công muốn vén áo tắm của mình, vội vã giữ vạt áo, lắc đầu.

Công liếc mắt nhìn cậu, cau mày nói: Không đau? Buông tay, bôi thuốc cho em.

Thụ không thể làm gì khác hơn là nằm sấp xuống, rồi ngủ thiếp đi cho tới tận sáng.

Ngày hôm sau, thụ bị tiếng ném đồ vật đánh thức.

Thụ vuốt mắt lên, phát hiện người đại diện của công đang một mặt giặt mình, đỡ cửa, run rẩy ngón tay chỉ vào thụ: Cậu...

Thụ đỡ eo: Không, không phải, tôi không có...

47. Chương 47

Công lấy chăn bọc thụ đang lóa nửa người trên thật kín, rồi mới nói: Phải, chính là, có.

Người đại diện là một ngự tử cao lãnh, vào giờ phút này cũng bị công chọc tức đến có vẻ muốn đột tử.

Thụ kinh hãi, quay đầu nhìn công: Cái gì?

Công cau mày: Ngủ cũng đã ngủ, em còn không muốn chịu trách nhiệm?

Thụ: Nhưng mà...

Công: Không có nhưng mà.

Thụ: Em...

Công: Không có em.

Thụ: Hóa ra không phải là...

Công: Dám nói là tình một đêm xem, ngày hôm nay em đừng hòng đi đâu.

Ngự tử đứng ở cửa, bám vào tường, che ngực thở mạnh, nhìn công thụ dinh dính vào nhau ở trên giường, không khỏi nổi giận la to: Được rồi! Tất cả nín cho tôi! Nín!

48. Chương 48

Thụ thay một bộ quần áo của công, cậu cầm điện thoại di động, nhỏ giọng hỏi ngự tử một chút, rồi chuẩn bị rời khỏi.

Công gọi thụ từ đằng sau, kéo cậu lại, muốn để trợ lý của mình đưa cậu đi.

Ngự tử lườm một cái: Hai người muốn quang minh chính đại lên tít xuất quỹ đúng không?

Công thấy không có vấn đề gì, nói: Có cái gì không được chứ, cũng không phải chưa từng lên!

Ngự tử tối sầm mặt: Cậu cho rằng ai cũng thoải mái giống cậu chắc, còn tiền đồ của thụ, không muốn nữa hả! Cậu tùy hứng muốn kéo người ta xuống nước chung, cũng không hỏi người ta đến tột cùng có nguyện ý hay không?!

Công sững sờ, anh nhìn về phía thụ.

Thụ nhìn công, không nói gì.

Không bao lâu sau, công thở dài, đi tới chỗ thụ, nhẹ nhàng ôm lấy cậu, hôn một cái lên mặt: Đi đường cẩn thận.

Lời nói này thành công chặn lại câu không sao kia của thụ.

Thụ cau mày một cái, trong lòng chợt đau xót.

49. Chương 49

Công đội cái mũ của mình cho thụ, mang khẩu trang cho cậu, còn dùng cái kính mát của anh, che thụ đến kín mít.

Anh cầm ví tiền của mình, nhét vào trong túi quần của thụ.

Thuốc cùng đồ ăn vặt cũng cho vào trong một cái ba lô, để cho thụ đeo trên lưng, cái suy nghĩ nho nhỏ của công, hận không thể để thụ cũng mang mình theo khiến ngự tử ngứa mắt.

Đi tới kéo công qua một bên, lấy ba lô trên người thụ xuống: Cậu tỉnh lại giùm chị một cái! Không thấy người ta đã khó chịu phát sợ hãi, còn để cậu ấy mang nặng trên lưng như vậy!

Ánh mắt lạnh lạnh của công nhìn ngự tử chầm chầm một lúc lâu, mãi đến khi sắc mặt ngự tử tái mét, gào la bảo anh đối với thụ thật nhạt nhẽo, lúc này công mới yên tâm gạt đầu.

Công đưa trả điện thoại di động cho thụ, dặn ngự tử nghĩ biện pháp đưa người về đến nhà an toàn, bấy giờ mới đứng ở cửa nhìn thụ rời đi.

Ngự tử gọi một người bạn đến chở thụ về.

Lúc ở trong thang máy xuống lầu, thụ bật màn hình di động, phát hiện màn hình khóa đã được đổi thành một bức ảnh khác.

Một tấm hình mười ngón tay liên kết nhau.

Là tay cậu và tay công.

50. Chương 50

Thụ nhanh chóng thấy mắc cỡ muốn chết, mặt mã điện thoại của cậu là ngày sinh của công, cậu không ngờ công lại đoán được.

Còn không biết chụp trộm tấm hình này từ lúc nào.

Không chỉ màn hình khóa là ảnh tay, hình nền cũng được đổi thành một tấm ảnh tự chụp.

Người đang ngủ bên cạnh công là cậu, trên người cả hai đều đắp chăn, đáng vẻ sau khi làm chuyện đó.

Tuy rằng cảm thấy như vậy thật làm bừa, nhưng thụ thực sự không nổi giận, không thể làm gì khác hơn là âm thầm cất phóng tấm ảnh đó, làm thành màn hình nền.

Sau đó ôm điện thoại di động, chu môi hôn trộm mấy lần.

Không ngờ mới vừa hôn chưa được bao lâu, chấn động rung lên.

Hóa ra là WeChat của công, cũng không biết anh thêm vào từ khi nào.

Công nói: Quần lót của em bỏ quên ở chỗ anh, để hôm nào anh đưa cho em.

Thụ: ...

Cậu cảm giác đầu mình nhanh chóng bốc khói.

51. Chương 51

Chạy show, rồi tham gia lễ cắt băng khánh thành của nhãn hiệu quần áo thụ làm đại diện.

Chương trình chụp ảnh quảng cáo không ngừng lại, lịch trình được sắp xếp rất căng.

Thỉnh thoảng cậu sẽ gửi tin nhắn WeChat với công, tuy hai người không gặp nhau được, nhưng vô cùng thân mật.

Khó khăn lắm, có lần nơi quay quảng cáo là chỗ ở đoàn phim của công.

Lúc nghỉ ngơi buổi trưa, thụ cũng không ăn cơm, len lén chạy đi nhìn công.

Cũng không dám vào, chỉ đứng xa xa mà nhìn như vậy, xem công mặc một thân cổ trang, thấy quạt đuôi nóng.

Thụ vừa có chút đau lòng, vừa cảm thấy công đẹp vô cùng, sau khi chụp trộm một tấm, cậu mua cho công một hộp kem to, nhờ trợ lý rồi vội vã đi khỏi.

52. Chương 52

Buổi tối, công gọi điện cho cậu, làm biếng bảo hôm nay quay phim, bị chảy mồ hôi nổi mẩn đỏ trên người, đâu đâu cũng thấy ngứa ngứa.

Thụ vừa kinh hãi vừa đau lòng, trốn trợ lý đi mua thuốc, sau đó vui vẻ chạy vội tới khách sạn của công.

Mới vừa nhấn chuông cửa như kẻ trộm, đã bị công ở bên trong đuổi tay ra, kéo cậu vào phòng.

Túi rơi trên đất, thuốc mỡ vụn vãi một chỗ.

Công ôm cậu, cà cà trên vai cậu, rồi nhỏ giọng nói: Bắt được em rồi, là của anh.

53. Chương 53

Trong phòng tối thui, không bật đèn.

Thụ buồn cười sờ đầu công, mở đèn, dự định xem chỗ bị ngứa trên người công.

Nhưng công đè tay cậu lại, tắt đèn lần thứ hai.

Bỗng, từng bóng đèn nhỏ trong phòng lần lượt sáng lên, lấp lánh lập lòe, sắc đèn đủ màu lượn quanh trần nhà.

Ánh đèn nhỏ chiếu sáng những chùm bong bóng, những lăng hoa nhỏ, còn có một hình chiếu.

Là ảnh chiếu bộ phim đầu tiên thụ tham gia.

Tên rất bình thường, có tựa đề là yêu em.

Thụ nghe thấy công nói: Ngày hôm nay là sinh nhật em, anh đưa tặng chính mình cho em, em muốn không?

54. Chương 54

Thụ trước hết kinh ngạc a một tiếng, sau đó mới nhận thức lại, chần chờ nói: Ngày hôm nay không phải sinh nhật em.

Công: Hả?

Thụ nhỏ giọng nói, sinh nhật em là ngày cá tháng tư, người đại diện nói không hay.

Nên vẫn muốn em công bố với bên ngoài là em sinh vào ngày quốc tế thiếu nhi.

Em cảm thấy cũng chả khác gì mấy, nhưng ổng nói fan thích như vậy.

Sinh nhật ngày cá tháng tư giống như bị kịch, nói ra mọi người chỉ sẽ cảm thấy bạn đang nói đùa.

Thụ nghiêm túc cẩn thận phân tích cho công nghe các nguy hiểm về ngày sinh ảnh hưởng đến tình vận.

Nét mặt công càng ngày càng kém, trông không vui, anh cau mày mím môi, không che giấu được lắm lẫn tràn đầy.

Ai ngờ thụ nói xong một tràng dài, lúc này mới đỏ mặt, hít sâu một hơi, nói: Nhưng em vẫn muốn anh, nếu đã tặng em rồi, thì không cho đổi ý, em muốn anh.

55. Chương 55

Trên người công vốn không bị dị ứng, anh chỉ muốn mượn cớ để lừa thụ chạy tới mà thôi.

Công khiêng thụ lên giường định vỗ tay vì yêu*, rốt cuộc không cẩn thận đè bẹp một trái bong bóng.

*Khi vỗ tay sẽ phát ra tiếng ba ba ba, giống như tiếng động vui tai mỗi khi beep beep ấy. ()

Rồi giống như phản ứng dây chuyền, trái này nối tiếp trái kia nổ tung.

Bốp bốp bốp bốp thật náo nhiệt.

Ngay sau đó, khói hoa ầm vang ngoài cửa sổ, không xa trên bầu trời, tiếp đón từng bụi pháo hoa nổ rộ.

Thụ nhìn bong bóng nổ đầy trên đất, bánh kem đặt trên bàn, hoa hồng cũng bị xác bóng nổ văng trúng đến lộn xộn.

Đối mặt với tình huống bi thảm như vậy, hiện trường tan hoang không thể cứu vớt, tình cảnh thổ lộ gần như hết cách sửa chữa này, sắc mặt công hoàn toàn xám xịt.

Vẫn là thụ thu xếp cho công ngồi một bên, vén tay áo lên nhanh nhẹn thu dọn lại căn phòng.

Thỉnh thoảng còn moah moah một cái với tiểu công đang u buồn nhà cậu, rốt cuộc mới có thể dỗ anh cười lên một chút.

56. Chương 56

Sau khi thu dọn xong, thụ tắm rửa sạch sẽ, đi ra kéo công lên nằm trên giường.

Cậu nắm tay công, cảm thụ nhiệt độ của công, nhìn gương mặt anh, vẫn có cảm giác không chân thật.

Thụ nhìn công, không bao lâu sau cậu đến gần lỗ tai công, hỏi: Anh thật lòng à?

Công trừng mắt, đều đã đến lúc này, thụ còn hỏi một câu như thế.

Ai ngờ thụ từng chút một mỉm cười, tình ý tràn đầy từ lồng mày đến đáy mắt.

Cậu nắm đầu ngón tay công, trong lòng bàn tay ẩm ướt do đổ mồ hôi.

Rõ ràng những gì nên làm, không nên làm đều đã làm, nhưng chỉ nắm tay, mặt lại đỏ ửng, lòng bàn tay chảy mồ hôi.

Vô cùng căng thẳng.

Thụ nói, em thích anh năm năm.

Công nhìn cậu, nhẹ nhàng ừ một tiếng từ trong mũi: Có thể hiểu được tại sao em thâm mến anh lâu như vậy, dù gì cũng là do anh rất tốt.

Thụ cười cười, ôn nhu nói: Anh thì sao, là do chuyện trước đây nên đột nhiên có hứng thú với em hả?

Sau đó, thụ nhìn thấy, mặt công hơi đỏ lên một chút, như một quả đào mọng nước.

Quả đào tươi ngon kỳ quái mở miệng: Ít hơn em một chút, ba năm.

57. Chương 57

Năm năm trước.

Thụ ngồi trong đoàn phim, phát hiện nơi quay phim còn rất ít người lúc nghỉ ngơi, thiếu rất nhiều người so với lúc đầu.

Cậu hỏi trợ lý xảy ra chuyện gì, trợ lý nói bên cạnh có một diễn viên nổi tiếng đang quay, mọi người trong đoàn đều đi hóng hết rồi.

Lúc đó thụ mới ra mắt, đóng một vai nam ba không giàu tiềm năng gì.

Vừa nghe thấy tên diễn viên này, trong lòng cậu cũng ngứa ngáy muốn sang bên cạnh hóng.

Có mặt đúng lúc khi người kia đang được nâng lên, uy nghiêm giáng xuống từ trên không trung, sợi tóc tung bay, một thân hồng y.

Toàn thân phong độ nhẹ nhàng, đến trước mặt nữ chính, nói lời thoại.

Lúc đó, một đóa hoa trắng rơi xuống từ trên trời, rớt vào bên tai người kia.

Không thể làm gì khác hơn là hô ngừng.

Người kia có chút buồn bực bắt lấy bông hoa nọ, có vẻ hơi tức giận.

Không hiểu sao, thụ bị khuôn mặt buồn bực này đánh trúng tim.

Thật đáng yêu, thật đáng yêu.

Có vẻ tức giận, khẳng định nhìn càng đẹp mắt, thụ đứng ở ngoài đoàn phim, cong cong hai mắt nghĩ.

58. Chương 58

Ba năm trước.

Công bị rót rất nhiều rượu, anh được nhận giải thưởng đêm nay, cũng không thể từ chối không uống.

Trong đầu khó chịu, không thể làm gì khác hơn là trốn vô một chỗ hóng gió cho tỉnh rượu.

Anh ngồi sau một cái cây to, hoàn hảo giấu mình trên ban công.

Trong lúc nửa gục nửa tỉnh, nghe thấy có người đi tới ban công này.

Từ sau cây nhìn ra, chỉ thấy người kia mở cúc áo, kéo nơ cổ, thở dài thườn thượt một hơi.

Công ở đằng sau cây không lên tiếng, nghe thấy người này nhỏ giọng nói: Lại không gặp được anh ấy rồi.

Gặp được ai.

Công có chút tò mò dò đầu ra một tí, nhìn thấy tay của người nọ.

Vừa thon vừa trắng, ừ, cộng mười điểm.

Eo không tồi, âu phục ôm thành đường nét rất đẹp, cộng mười điểm.

Từ hông đến chân, cộng mười điểm.

Công không ngừng nhìn tới nhìn lui, cảm thấy vóc dáng của người này thực sự không kém, chỉ không biết mặt mũi ra làm sao.

Lúc này, cửa ban công bị người đẩy ra lần thứ hai, người kia bị gọi tên, quay đầu nhìn lại.

Gương mặt cậu lộ ra dưới ánh đèn.

Leng keng leng keng, máy đo trong lòng công điên cuồng vang lên, trong nháy mắt báo hồng.

Anh nhìn người kia vội vã rời đi, rồi sờ cằm: Người này là ai, còn đẹp trai hơn cả mình, xuất hiện từ đâu, chưa từng thấy vậy.

Anh kéo cổ áo, lầu bầu nói: Sao hình như... Càng thấy nóng.

Hết.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hai-minh-tinh>